

LO CERÇ

Revista informativa de l'Associació Excursionista "La Picossa"

14 de desembre de 2014.- Bisbal de Falset, Montsant recòndit.- Hi ha algunes zones de Montsant, que ofuscades per zones veïnes, resten oblidades de la major part del món excursionista. Això propicia que aquests espais siguin indrets de solitud, només per a gourmets de la muntanya disposats a gaudir d'espais de gran bellesa en completa solitud, gairebé com fets a propòsit. Aquesta vegada farem una de les rutes recomanades del Parc Natural de Montsant, que ens mena pel fantàstic Barranc de Coll Baixos, ens condueix cap a la Cova dels Casament i per la Punta de l'Ereta ens retorna a la Bisbal. Un recorregut no gaire exigent que al llarg de 9,5qm i 500m de desnivell acumulat, ens permetrà conèixer un espai del Montsant de singular bellesa. Un cop acabada l'excursió, aquells que ho desitgin podran anar a visitar la Cova de Santa Llúcia, a dos minuts del poble, espai d'interpretació de la Guerra Civil, ja que en aquell temps va ser hospital de sang.

Sortida.- Del Passeig del Pont, a les 8:00 del matí.

25 de gener de 2015.- Grau de les Cadenes-Revolts-Mas d'en Cosme, camins salvatges per la Serra de Llaveria.- Viarany incerts, senders mig perduts, camins ancestrals, tot això és la Serra de Llaveria i aquesta ruta li fa justícia, esquerpa i sorruda, s'esmuny

per antics camps de conreu i per costers pedregosos, per ensenyar-nos els secrets més recòndits d'una de les zones més oblidades de la Serra. Pujarem per la Carrerada de les Taules a buscar el Mas de Cosme i d'allí ens enlairarem fins al curiós Grauet, avui equipat amb una cadena, que ens permetrà assolir la pelada carena, des d'allí seguirem ruta per anar a trobar el Portell i baixar pels Revolts, tot un clàssic, però a mig baixant ens escolarem per un sender incert i perdedor que tot passant pel Coll d'en Martí ens portarà a Riucorb i Mas de Cosme i al camí de retorn. Una preciositat de ruta que ens farà sentir com si fóssim exploradors. El recorregut és d'aproximadament 12qm i de 500m de desnivell positiu.

Sortida: Del Passeig del Pont a les 7:30 del matí.

15 de febrer de 2015.- Montsant – Barrots – Cova de Les Falles – Carbassal, grimpant pels cingles de Montsant.- En bona part és un recorregut clàssic, i segurament és el recorregut més espectacular que es pot fer a Montsant. Una ruta aventurera on el buit és sempre present, una grimpada per senders impensables que gràcies a graons de ferro s'enfilen per parets de vertigen i salven cingles impressionants. Una ruta a plena llum, pletòrica d'ambient aeri i de panoràmiques inabastables. Però també és un

recorregut de bells racons on la vegetació destil·la poesia, on la roca pren formes imaginatives i on el cel i la serra es fonen en bella harmonia. Sortirem de la Morera de Montsant i pujarem pel mític Grau del Barrots (el nom ho diu tot), assolirem la Serra Major tot just per baixar a cercar l'amagada Cova de les Falles, curiosa, recòndita i desconeguda. Arribarem al Racó del Moloner per buscar el sender escadusser, que per una aèria feixa ens aproparà al començament del vertiginós Grau del Carbassal que ens durà al faldar del cingle, llavors és el moment de contemplar la pètria paret, sabedors que nosaltres hem solcat la seva verticalitat per increïble que sembli.

Sortida: Del Passeig del Pont a les **7:30** del matí.

ADVERTÈNCIA: La ruta és de dificultat MODERADA amb força passos equipats amb graons metàl·lics que no son difícils de seguir, però son molt aeris. Son 11qm de ruta i 800 m de desnivell.

22 de març de 2015.- GR 92, el Camí de Ronda, un passeig per la costa.- Caminar per caminar? Un simple passeig?, NO!, es tracta d'un recorregut amb tots els ets i uts, **20qm** de sender molt variat amb poc desnivell, però amb moltes rampes curtes, cosa que fa més exigent la caminada. I sobretot un recorregut de gran bellesa paisatgística, una joia que recorre roquissers, platgetes, petites cales i belles illetes que conformen un recorregut molt variat i ple d'actius naturals. El sa aire de mar serà el nostre combustible que a més d'oxigen ens

portarà l'aroma de les pinedes i la salut del iode marí. Per tal de poder fer el recorregut sense entrebancs, deixarem els cotxes a l'estació de tren de l'Ampolla i agafarem el tren que ens traslladarà al punt de partida: L'Atmella de Mar. Allí començarà la nostra ruta tot seguint el Camí de Ronda a mig aire entre el mar i la costa. Degut a la llargada de la ruta, serà una excursió de tot el dia i **recomanem que es porti esmorzar i dinar de motxilla i aigua abundant.**

Sortida: A les 8:00 del matí, hem d'agafar el tren a **l'estació de L'Ampolla**. Sigueu puntuals el tren no espera. Intenteu posar-vos d'acord per aprofitar al màxim els cotxes que es desplacin i si no sabeu trobar algú, poseu-vos en contacte amb nosaltres.

RECOMANACIONS

- ▶ Totes aquestes activitats es desenvolupen en ambient muntanyenc potencialment perillós, per tant **és obligatori anar ben calçat i amb l'equipament adequat a l'època de l'any**. L'organització es reserva el dret de negar la participació a aquells que no vagin adequadament equipats.
- ▶ En compliment de la normativa vigent, es facilitarà **l'assegurança federativa temporal**, al **preu de 5 euros** (preu estipulat per a l'any 2012, podria variar pel 2014) a tots aquells que no estiguin federats.
- ▶ Per a qualsevol consulta sobre les excursions programades en aquest butlletí, truqueu als telèfons **977 400 720 i 977 401 989**, i pregunteu per Montserrat o per Lluís.
- ▶ A través de la nostra pàgina web www.lapicossa.org, podràs estar puntualment informat de les modificacions i incidències dels actes programats, tanmateix si no reps els nostres correus electrònics o no ens has facilitat la teva adreça electrònica, escriu un mail a lapicossa@gmail.com. D'aquesta manera estaràs convenientment informat. Us recordem que segons la normativa vigent, els propietaris de gossos, els heu de portar lligats. Si més no, cal que sigueu responsables dels mateixos.

Ens trobaràs a les nostres noves instal·lacions, al polígon industrial "LES PORTES DE TORTOSA", a la carretera de Tortosa a l'Aldea a 20 metres del Decathlon. 600 m2 dedicats a la muntanya. VINE!!!

El proper gener de 2015, farà un any que es van renovar els càrrecs a la junta de La Picossa, sabíem que començava un any trepidant, pletòric d'activitat i amb reptes molt importants, tot i així els aconteixements ens han superat i només podem sentir-nos orgullosos de com hem afrontat i desenvolupat la nostra tasca.

Cal començar parlant de la 5ª CURSA DEL CAMÍ DE SIRGA, que malgrat que la data coincidia amb d'altres actes molt atractius, va aconseguir de mantenir el nivell i el llistó d'excel·lència no va baixar gens, ans al contrari, el nou equip que se'n va fer càrrec de l'organització, va proporcionar les dues jornades de nous atractius i d'una excel·lent organització amb un nivell de compromís i d'esforç envejable. Per al proper any, la cursa passa a celebrar-se el mes de novembre, això segurament assegurarà més assistència i donarà volum als nous i ambiciosos projectes de l'equip organitzador.

L'altre gran projecte dut a terme, és el 50è Camí de Muntanya de la 4ª Regió de la FEEC, una fita en la que vam posar tota la nostra il·lusió i el nostre esforç, han estat mesos d'intens treball i el resultat ha estat fantàstic: una participació de 407 inscrits, 43 persones de l'organització i més de 20 persones que en algun moment van venir a participar una estona de la jornada. Però això son solsament els números freds, el que no podem quantificar és el ressò posterior, des d'aquell dia, s'han multiplicat les visites a Cardó, en tenim constància pels mitjans socials a Internet, i sempre els comentaris son laudatoris. Pensem que un dels objectius, el de donar a conèixer el Cardó més místic i recòndit, ha estat aconseguit i això assegurarà que els senders oberts persisteixin amb un mínim manteniment.

No faltaria més!, des d'aquesta pàgina, **la junta de La Picossa vol agrair a tots i cadascun dels que heu col·laborat en qualsevol de les tasques**, des del desbrossament a la gestió dels diferents espais del Dia del Camí, tots heu estat imprescindibles i una de les coses que

més ens han comentat les entitats que van assistir a la jornada, és la quantitat i el bon fer dels voluntaris (ens anomenen els butanets pel color de la camisola). Un altra vegada els picosseros hem fet història i hem sentat un precedent, Camins de Muntanya ni haurà molts, però del de Cardó sempre en quedarà una petjada inesborrable i un llistó molt difícil de superar.

A tot això, La Picossa, ha guanyat en ressò mediàtic fins al punt de que el Camí de Muntanya, ha sortit per la ràdio, al Diari de Tarragona, a la revista Grandes Espacios, a la Descobrir Catalunya i a d'altres magazines digitals. També la FEEC se n'ha fet ressò a la seva web feec.cat i ara prepara un especial per al número del mes de desembre de la revista Vértex.

En l'àmbit de reconeixements, hem rebut el premi a l'excel·lència de l'ajuntament de Móra d'Ebre com a entitat, en La 1ª Festa de l'Esport, un premi al que segurament més d'una entitat n'és mereixedora, per això n'estem més agraïts encara, perquè som conscients de la dificultat que ha suposat l'elecció. També esmentar el reconeixement al mèrit esportiu que el nostre consoci Joan Farnós va rebre per la seva dedicació a l'esport extrem i la formació que a procurat a molts companys neòfits.

Aquest ressò s'ha fet evident quan vam rebre la sol·licitud del Servei General d'Informació de Muntanya de Catalunya, on se'ns demanava que els incloguéssim en el llistat de trameses de la nostra revista "LO CERÇ", és una gran satisfacció que un organisme tant prestigiós compti amb nosaltres.

Continuarem doncs amb el nostre projecte de fer una entitat més propera i més útil als socis, que per cert augmenten espectacularment, buscant ajudar i formar per tal de fer que les nostres aventures siguin més segures i més plaents. Que tingueu un **BONANY 2015**.

LES ROQUES DE FINESTRES O ROQUES DE LA VILA

El dissabte deu de maig de 2014, ens trobem al despoblat i en runes poble de Finestres, a la comarca Ribagorçana de l'Aragó.

Entre Alfarràs i Benabarre hi ha uns 40 qm, doncs sobre els 30, al mig d'una recta molt llarga, hi ha una desviació a la dreta, és la carretera que porta a l'aeròdrom de Benavarri i a Estopiñàn del Castillo. Agafem aquesta carretera i quan portem uns 6,5 qm trobem una pista a l'esquerra amb uns cartells que ens indiquen a Finestres. Si ens els passem, a cent metres hi ha la carretera a l'esquerra que porta a la pedrera "La Soriana".

Al poc d'agafar la pista sobre el qm 1,5 passem a tocar d'unes granges, al qm 2,5 agafem el camí de la dreta, al qm 5,4 passem pel pont de Penavera, al qm 7,2 agafem el camí de la dreta i finalment sobre el qm 11,5 arribem a Finestres.

Aquest poble va començar a despoblar-se, com tants altres, al 1960 quan van construir l'embassament de Canelles a la Noguera Ribagorçana.

Ens trobem en aquest lloc per fer una petita sortida a les curioses i espectaculars formacions geològiques de les anomenades Roques de Finestres, compostes per dues línees continuades d'estrats verticals producte d'un plegament.

Degut a la seva curiosa formació que recorda a la Muralla Xinesa, també es coneix popularment com "la Muralla Xinesa de Finestres, tot i que els antics pobladors les anomenaven les Roques de la Vila.

El recorregut l'hem fet en una hora i mitja d'anar i tornar tot fent fotos contínuament i hem fet uns 180 metres de desnivell acumulat.

El camí comença al mig del poble remuntant l'únic carrer que creua el poble, abandonat de tal manera que el carrer està quasi tapat per la vegetació.

Al sortir del poble el camí s'enfila dalt d'un turó on trobem les restes de la Casa del Senyor, construcció de parets molt gruixudes i possible torre de defensa d'origen medieval.

El camí continua davallant per l'esquerra, al poc trobem un camí a la dreta, no l'agafem, continuem avall i a l'esquerra.

Davant nostre podem contemplar unes parets vermelloses amb unes formacions rocalloses que semblen com a castells.

Anem davallant i creuem un parell com de marges, però son parets naturals.

Travessem el barranc de la Serra per uns terres vermelloses i continuem baixant fins arribar al fons del barranc de Savinós on trobem una mica d'aigua al crear-lo.

Plaça del Poble de Finestres.

Tot creuar el barranc trobem a la nostra esquerra una impressionant portella oberta per l'acció de l'aigua. A partir d'ara el camí puja, en tendència a anar cap a la dreta, i passa per un bosc humit i ple de molsa. Arribem a un petit pla on darrera nostre podem veure la Caseta dels Moros, i davant el camí s'enfila dins el punt més alt i final del nostre camí, el Castell, més aviat les runes d'un castell medieval. Creuant les runes podem baixar fins l'ermita de Sant Vicenç per un tram de roca, d'uns dos metres, equipar amb uns esgraons de ferro i un cable de vida. La sensació és majestuosa, regia, i a més pensant com van aprofitar, l'estreta franja de terreny entre les crestes rocalloses de parets verticals, per construir un castell medieval i una ermita que data del segle XI. La tornada la fem pel mateix camí, però abans de creuar un altre cop el barranc de Savinós, ens arribem fins a tocar de l'aigua de l'embasament per contemplar les espectaculars vistes. Al arribar al poble ens arribem fins l'ermita de Sant Marc, son deu minuts, i allí es pot contemplar la millor vista frontal de la popularment dita Muralla Xinesa de Finestres.

Pere López Ladevèze

Parets que es lleven com espases afilades.

Vista frontal de les Roques de Finestres des de l'ermita de Sant Marc.

optim.gr

disseny gràfic / pàgines web / impremta digital

Tel. 977 404 145
C/ farinera, 6
43791 Ascó

info@optim.gr
www.optim.gr

ESLOVÈNIA 1a PART

Allà on conflueix Centreeuropa amb la Mediterrània trobem tot el que hom espera trobar en un país: els Alps Julians amb els seus idíllics paisatges, una petita línia costanera de poblets acollidors, un interior de menudes viles artístiques, una capital on veure passar la vida des de la terrassa d'un cafè...

Els Alps Julians amb el Parc Nacional del Triglav, els Alps Kamnic-Savinja, el riu Soca amb el seu color blau turquesa quasi irreal, els llacs que formen part del paisatge alpí eslovè com els llacs Bohinj i Bled que dona nom a una de les poblacions més turístiques del país, les nombroses cascades, les coves, Velika Planina, la capital Ljubljana i el poblet coster de Piran són llocs que mereixen una estada.

El cor de la terra s'obre a Eslovènia en forma de milers de coves i grutes. Un dels llocs més sorprenents i on tothom queda embadalit, són les coves Càrstiques de Skocjan i Postojnska.

Eslovènia té un 58% d'àrees forestals, 36% del territori dins de la xarxa Natura 2000, 9023 grutes càrstiques, 20% de la costa és zona protegida i té 27.000 Qm de cursos d'aigua

Les grutes de Postojnska i Skockjan

La gruta de Postojnska és una xarxa de 20 km de túnels plens d'espeleotemas, galeries i sales. Aquesta és la gruta més gran del carst clàssic, i al mateix temps, la gruta turística més visitada d'Europa. L'any 1872 s'instal·laren les vies fèrrees dins la gruta, i d'aquesta manera, el tren facilita la visita, un complet viatge al·lucinant on es pot admirar tota l'amplitud i la imponentia del món subterrani d'una extraordinària riquesa en estalactites i estalagmites, formacions calcàries de les més diverses formes i

colors. La temperatura a las grutes es manté pràcticament constant entre 8 i 10° C. La visita guiada de la gruta dura una hora i mitja.

Les coves Škocjan són des de 1986 declarades patrimoni Natural Mundial per la UNESCO. Estan ubicades al cor del carst prop de Divaçă. Consten d'una xarxa d'onze coves, ponts naturals, ponors, dolines enfonsades i d'aigües que desapareixen. El riu Reka corre impetuós per un canó de més de 100 m de fondària, formant ràpids i salts d'aigua i es para en petits llacs. Només es pot visitar amb guia i el trajecte dura unes 2 hores i mitja.

Velika Planina

Velika Planina (en eslovè, «Muntanya Gran») és una zona muntanyosa de Eslovènia, situada a 50 km al nord-est de Ljubljana, que va pels Alps de Kamnik i de la Savinja. Comprèn tota la meseta de Poljanska, composta per Velika, Mala i Gojška Planina (també Dovja raven o Stanovski stan i Marjanine njive), Konjščica i el Mont Dol. Té una altitud de de 1.600 metres. Velika Planina, en el sentit més literal, significa «pastura de muntanya», i es tracta del més gran d'Eslovènia.

L'objectiu d'aquesta sortida és arribar a un poble de pastors, Velika Satnd que es troba dins d'una de les valls glacials més boniques dels Alps, Aquesta vall queda bastant aïllada i és de difícil accés, això ha ajudat a què les generacions de pastors, agricultors, carboners i alpinistes, l'hagin preservat curosament i hagin intentat mantenir-la el més verge possible.

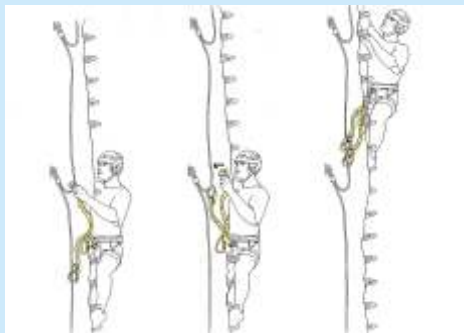
LA RUTA

L'excursió comença als peus de la muntanya que hem d'ascendir. Tenim 2 opcions: la 1ª i la més fàcil és amb funicular, construït el 1963, que ens salva d'un desnivell de 600 mts en poc més de 10 minuts. Així, Velika Planina es convertí en una de les pastures de muntanya més grans accessibles des d'una vall en poc minuts. Sortim a 627 m d'alçada i arribem a 1282. La 2ª opció és fer aquest desnivell per un senderó que va pujant per la falda de la muntanya. Es triga unes 2 hores i mitja. Un cop dalt cal seguir unes indicacions cap a Velika Stand, el poble dels pastors. La ruta està marcada amb unes marques que són una circumferència vermella amb un punt blanc a dins. És la marca designada per a les vies de muntanya, ja que és un traçat d'una via alpina de llarg recorregut. Seguint la ruta marcada i passats 40 minuts apareix el poblet de cop com una postal. Tot un conjunt de cabanes, amb el mateix tipus de construcció, aïllades entre si però formant un conjunt. Són cabanes circulars, de fusta fosca envoltades d'una patita tanca. No hi ha carrers encimentats. Vaguejar per aquell prat és realment una satisfacció. Es pot fer una volta circular i tornar per un camí diferent i després decidir si es fa la baixada a peu o en funicular. Aquesta és una excursió de baixa dificultat però totalment recomanable. Una bonica manera de conèixer

l'estil de vida del ramaders autòctons d'Eslovènia allunyats del soroll i les presses de la societat urbana.

Progressió, la tècnica.- La progressió en una via ferrada sembla no tenir cap complicació tècnica i així té de ser, és tant senzill com anar ascendint esgraons, tenint sempre present d'estar assegurat a la sirga d'acer. Però cal tenir ben presents tres regles fonamentals:

- El sistema d'absorció nostre sempre ha d'estar ancorat a la sirga d'acer amb els dos mosquetons, només en el moment de fer el traspàs d'un tram a l'altre estarem momentàniament ancorats amb un sol mosquetó. Aquesta operació ha de ser ràpida i precisa per estalviar-nos esforç i

minimitzar el risc.

- De seguida que ens sigui possible d'arribar-hi, hem de mosquetonejar el tram següent. Amb això escursem la llargada de la caiguda en cas de que aquesta es produeixi. Tanmateix, en el moment de fer el canvi hem de procurar estar en posició ferma, segura i el més còmode possible.

- En cada tram només hi ha d'haver una persona circulant, això s'aconsella perquè en cas de que dos persones estiguessin ancorades al mateix tram, la caiguda del que està a la part superior arrastraria al company de sota provocant més mal del previsible a ambdós escaladors. Si el company o companya que va davant teu va més lent, respecta la separació dels trams i no el pressionis ni el posis nerviós.

Distància d'ancoratges.- Les vies ferrades han anat evolucionant a mesura que s'han fet més populars, però antigament eren molt més improvisades i la falta de coneixements del factor de caiguda i les forces que genera sobre el cos no es valorava. Això ha provocat que algunes d'aquestes vies siguin potencialment perilloses, vies en les que està prohibit caure. A l'afrontar una via ferrada hem de valorar la qualitat de la sirga i dels ancoratges. La sirga, en l'arribada a l'ancoratge ha de formar un bucle que permeti amortir una caiguda i eviti que els mosquetons xoquin amb l'ancoratge.

La distància entre els punts d'ancoratge no ha de superar els tres metres ja que sinó en cas de caiguda es superaria el FACTOR 5, amb conseqüències greus per al ferratista.

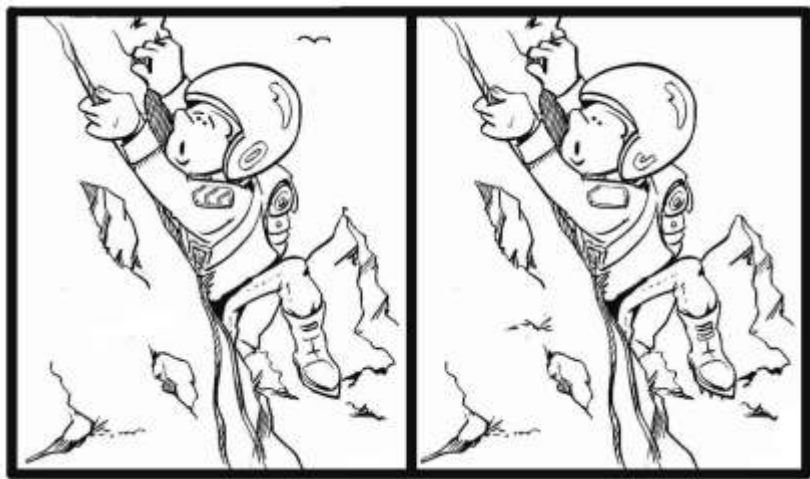
En el cas de que afrontis una via ferrada que no veus segura en algun tram, llavors valora d'emprar una corda auxiliar que utilitzaràs en aquells trams que et facin més mala espina, per assegurar-vos fent una progressió amb tècnica d'escalada posant alguna cinta exprés intermitja i minimitzant així el risc.

Tenir sempre present!.- Una via ferrada pressuposa un perill objectiu, però controlable. Per poder controlar-lo i gaudir al màxim recorda: **Primer formar-se**, la federació, la nostra entitat o algú amb experiència pot facilitar-te els principis bàsics i ajudar-te a adquirir experiència i seguretat, **segon informar-te**, abans d'entrar en un recorregut equipat, busca informació de les característiques i els detalls que el configuren, i procura que sigui el més objectiu possible, a vegades el que per a un cranc de les ferrades és un recorregut fàcil per a qualsevol dels mortals és una suada de les que fan història. Si vols gaudir de la muntanya, no et posis objectius que estiguin fora del teu abast.

Troba les 7 diferències.

El treball en cadena, no sempre es tant repetitiu que totes les còpies son exactes a l'original. En aquest cas a l'Eloi li ha sortit una còpia amb set diferències i ara no sap quin és l'original. Ets capaç de trobar les 7 diferències?.

Grup CATALANA
OCCIDENT

Experts en futur des de 1864

ESCODA
ASSEGUANCES

Assessors d'Inversions i Assegurances

Servei en assegurances Personals, Multirriscos i Financers

AUTOMÒBILS

PIME

ESTALVIS

VIVENDES

RESPONSABILITAT CIVIL

PLANS DE PENSIONS

COMERÇOS

COMUNITATS

FONS D'INVERSIÓ

ACCIDENTS / SALUD

Roger de Llúria, 7 - Tel. 977 40 25 03 - Fax 977 40 32 01

43740 MÓRA D'EBRE - escoda.marti@agentes.catalanaoccidente.com

10 d'agost.- RUTA PER LA INGENIERIA ELÈCTRICA DEL PIRINEU: ESTANYS DE SALLENT, GENTO, COLOMINA, TORT, SABURÓ... 25 assistents

Sorprenent!, sorprenent per la bellesa de la ruta, sorprenent per la faraònica obra d'enginyeria, sorprenent per aquest magnífic cel blau intens, ple de llum, sorprenent per la bellesa dels estanys que, com si fos un rosari, anàvem desgranant l'un rere l'altre. Tots i cadascun de nosaltres va quedar corprès pel indret, si bé està una mica massificat i és força concorregut, això no penalitza la magnificència d'aquesta conca lacustre. La bona feina feta amb l'allotjament per la Nati Biarnés, va ser una de les claus de l'èxit, al trobar el millor lloc al millor preu, ja que això va permetre que compartíssim també en bona companyia la tarda del dissabte i a l'hora del sopar fèiem una taula molt llarga. Una vegada més la sortida pirinenca de cada més d'agost ha estat un èxit esplendorós i ens referma a donar-li continuïtat cada any.

7 de setembre.- Estelades als cims. 10 assistents

Tot i que el dia estava núvol i amenaçava pluja, el temps ens va respectar i va permetre que els pocs assistents a aquesta diada de país, poguéssim gaudir de l'ascensió a la nostra estimada Picossa. Per variar, aquest cop vam pujar per la Font del Tomo, la Cova de la Porca i ens vam fer la fotografia a l'Estel, just quan eren les 12:00 del migdia. Malauradament els companys d'Ascó que van pujar les estelades a la Punta d'Aguilà, van arribar molt d'hora i o van tenir paciència d'esperar l'hora i per tant no ens vam

poder saludar. Després de fer la foto oficial, seguirem la llometa fins al cim principal on vam fer una altra foto i després vam baixar tot seguint la cresta de La Creu, ruta habitual d'ascensió. Aquest any hi ha hagut menys participació que l'any passat, tot i així s'han aconseguit 237 cims i una participació de 2336 excursionistes.

14 de setembre.- LA PIRAGÜADA: Seguint l'Ebre Català: d'Ascó a Móra d'Ebre, 4ª Etapa.- 33 Assistents

Bon dia i excel·lent oratge el que vam trobar tots els caiaquistes. Aquesta vegada un autobús ens va portar fins al punt de sortida, el pas de barca Vinebre-Ascó, a la riba de Vinebre. En magnífica harmonia i després de les preceptives instruccions dels monitors d'ENBLAU, ens fem la fotografia de grup i posem els caiacs al riu. Aquest dia el Pare Ebre, estava de bon humor i ens va obsequiar amb un vent suau de cerç, que

acompanyat d'un bon nivell de l'aigua, va facilitar un bon ritme. La gent d'ENBLAU va propiciar el que poguéssim gaudir dels galatxos i racons amagats del riu, aportant varietat i espectacularitat a un recorregut ja de per si força excepcional, possiblement un dels trams més especials de tot el riu. Arribant al pas de barca de Garcia, fem una parada tècnica ja prevista, per estirar les comes i gaudir d'una síndria fresca que l'equip d'ENBLAU tenia preparada. Després d'una estona de xerrar i refrescar-nos, retornem als nostres caiacs i empenem l'últim tram del recorregut, tot passant per l'illa de Subarrec, la cirereta del pastís, un espai natural impagable, de gran bellesa i

calmes aigües que ens fan tenir la sensació de que solquem les aigües d'un riu de la selva amazònica. Poc després arribàvem a Móra d'Ebre, on donem per acabada la Piragüada tot gaudint d'un refresc.

4 d'octubre.- Jornades de Seguretat a Muntanya. Seminari magistral de com cal actuar en cas d'accident. 42 assistents

Al final no vam poder comptar ni amb els bombers ni amb Protecció Civil, però sí va venir una parella dels Mossos d'Esquadra de Muntanya i vàrem tenir la sort de poder comptar amb el consoci Guifré Cardona Montaña, psicòleg d'urgències del S.E.M. Inicialment, en Lluís Simó, en una llarga al·locució va presentar els aspectes i els conflictes legals que condicionen i interactuen en qualsevol

rescat. Després d'esmorzar els Mossos d'Esquadra ens van parlar de la seva feina d'investigació en accidents de muntanya, una feina que tant serveix per esbrinar les causes d'un accident com per accions legals derivades d'aquest. El seu testimoni va ser colpidor i molt interessant i ens va obrir els ulls a com actuar per no destruir ni modificar les proves que poden ajudar a explicar un accident. Finalment el Guifré ens va explicar la seva feina com a psicòleg d'urgències, un servei que cap dels assistents sabíem que existia i al que tenim dret en cas d'accident. La seva feina de suport moral i d'ajuda en les gestions necessàries en un accident, es va demostrar indispensable. Les històries viscudes i les situacions dramàtiques a que s'exposen van tocar la fibra sensible de tots els assistents i mentre ell parlava es va fer un silenci absolut, tots els que érem allí vam poder valorar l'excel·lent feina i la dificultat que pressuposa en uns moments tant difícils. En definitiva un matí profitós on vam poder aprendre aspectes de col·laboració en accidents que desconexíem.

5 i 12 d'octubre.- Jornades de treball preparatives del 50é Camí de Muntanya a Cardó.- 18 i 12 assistents

Bona resposta per part dels socis que es van apuntar a fer les últimes accions de neteja i condicionament de la Ruta de les Ermites de Cardó. El dia 5 vam formar tres equips que es van dedicar a polir la darrera part del recorregut, des del Camí de Tivenys fins al balneari. La gent molt motivada, va fer un gran esforç i vam aconseguir de deixar la ruta en condicions en quan a la vegetació, però quedaven un parell de detalls que calia arranjar: un pont per salvar un obstacle sota de La Luminosa i un parell de revolts just abans d'arribar-hi i que volíem obrir per evitar que es seguís malmetent el marge. Això ho vam fer el diumenge dia 12, amb un parell d'equips molt competents i forts que van fer meravelles en un temps rècord, deixant la

zona en perfecte estat de revista.

19 d'octubre Preliminar al Camí de Muntanya, prova experimental.- 39 assistents. Era una jornada destinada a buscar defectes i accions a dur a terme en el recorregut, buscant on situar els controls de pas, com marcar la ruta i discutir els últims detalls per al bon funcionament del dia clau. Però també era el dia perquè els que feien de control i els que havien netejat algun tram poguessin fer tota la ruta i gaudir-ne abastament. Al final una jornada redona, amb un magnífic ambient, que es va desenvolupar en un dia esplendorós que anunciava una tardor càlida. Fins i tot alguns dels assistents no eren picosseros però desitjaven fer la ruta i no la podien fer el dia 26. Una vegada més vam quedar convençuts que el disseny de la ruta era una aposta segura, quan

la totalitat dels excursionistes la van valorar molt positivament. Al final, amb ja tot ben clar i la feina ben distribuïda, no quedava res més que esperar el dia "D".

26 d'octubre.- 50é DIA DEL CAMÍ DE MUNTANYA DE LA 4ª VEGUERIA DE LA FEEC - CARDÓ TORNA A FER HISTÒRIA.-

407 assistents inscrits, 43 persones de l'organització i més de 20 persones incontrolades que no es van inscriure i van participar en part del recorregut o de la festa. De ben segur, hem fet història! La participació més alta que mai s'ha vist en 50 anys de Camí de Muntanya i el grau de satisfacció més elevat dels participants. Una jornada on només vam sentir paraules de suport i d'alegria i una jornada de civisme i saber fer per part dels participants, i com

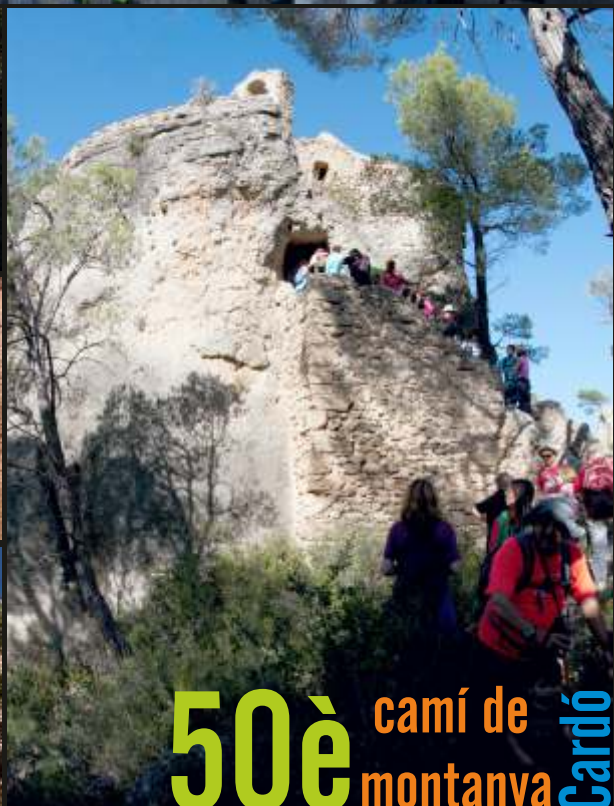

no, la implicació i el compromís de tots vosaltres, tots els socis que vàreu ajudar i vàreu fer d'amfitrions, amb la vostra alegria i la vostra amabilitat heu aconseguit deixar una empremta indeleble en tots i cadascun dels excursionistes que va venir a gaudir del recorregut, i que tot funcionés com un rellotge. La resta de l'èxit es deu al magnífic indret on ens trobàvem, ha estat un privilegi poder gaudir d'aquest espai únic, d'aquesta zona natural tant verge i tant bella i el recorregut també era perfecte, variat i ple de sorpreses, un recorregut guanyador. En definitiva **MOLTES GRÀCIES A TOTS ELS QUE HEU COL-LABORAT** en qualsevol de les tasques, des del disseny de la ruta al desbrossament, des de la logística a l'atenció als assistents, entre tots hem aconseguit que aquesta sigui una festa que es recordarà molts anys.

16 de novembre.- Guiamets, un tomb impossible que hem fet possible. 24

assistents A la tercera, va la vençuda!!!!, al final, tot i amb un temps incert, vam poder seguir tota la ruta sense mullar-nos, un bell recorregut dissenyat i arranjat pel nostre consoci Sendo Vallès, que amb ajuda de l'Angelina Vallés, ens va oferir de fer a la tardor de l'any 2013. Dues vegades programada i dues vegades passada per aigua, però aquest cop sí!, aquest cop vam poder fer tota la ruta, un recorregut intimista que amb l'eix central de l'embasament de Guiamets, ens descobreix la bellesa del seu terme, els racons imprescindibles, com ara el Mas de Francisco, bressol del Carrascllet, o la bonica Font de Santa Rosalia. La bona marxa i el pas ràpid, va propiciar que arribéssim més aviat del previst al poble de Guiamets i poguéssim acabar l'excursió amb el preceptiu vermut a la terrassa del bar, tot gaudint del paisatge. Una vegada més es demostra que ben prop nostre, hi tenim petites joies que tant sols esperen que algú ens les descobreixi. Moltes gràcies Sendo i Angelina!

50è camí de
montanya **Cardó**